

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4826/2019
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Димић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Правобранилаштво града Ниша, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3714/2019 од 01.08.2019. године, у седници од 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3714/2019 од 01.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3714/2019 од 01.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3380/18 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, тужени је обавезан да тужилци на основу фактичког заузећа катастарске парцеле описане изреком исплати 569.274,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 110.815,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3714/2019 од 01.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем.

Против другостепене пресуде, заступник туженог је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП (“Службени гласник РС” 72/11, 55/14). Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба Закона о јавним путевима и

оспорава закључак судова о извршеној фактичкој експропријацији, али се не наводе законски услови за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 07.05.2018. године, вредност предмета спора је означена на 48.040,00 динара. На рочишту за главну расправу од 26.02.2019. године, преиначена је тужба постављањем захтева за исплату износа од 569.274,00 динара, који износ је као вредност предмета спора унет у увод првостепене и другостепене пресуде.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**